

ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਹਿੰਦ ਸਮਾਚਾਰ ਲਿਮਟਿਡ, ਜਲੰਧਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹੇਂਦਰੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2501 .

4 ਸਤੰਬਰ 1989

ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, 1936— ਐੱਸ. 7 ਅਤੇ 15 — ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਟੌਤੀ — ਸੀਮਾ ਦਾ ਬਾਰ—ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਬੋਝ—ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਬੋਝ — ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜਜ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮਾ ਰੱਖਣਾ ਮਾੜਾ ਹੈ — ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਕੰਮਕਾਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਕਟੌਤੀਆਂ - ਉਜਰਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ, 1936 ਦੇ ਐੱਸ. 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਦਰਖਾਸਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮਕਾਰ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਬੋਝ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੩)

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਤੇ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਨੁਸੂਚੀ P/4 ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ, ਜਵਾਬ - ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ 2 ਅਤੇ 6।

ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ, ਸ੍ਰੀ ਨਿਤਿਨ ਕੁਮਾਰ, ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਖੋਸਲਾ, ਵਕੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

1993(1)

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ 19 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਦੇ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ

ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀ। ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(2) ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੇ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਦੋ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, (i) ਕੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਗਈ ਹੈ? ਅਤੇ (ii) ਕੀ ਕਟੌਤੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ? ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਹੁੰਚ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ; ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀ ਦਰਖਾਸਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਈ 1985 ਤੋਂ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ 10 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। , 1986, ਭਾਵ. ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ 1982 ਦੇ ਲੇਬਰ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਕੇਸ 551 ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਟਾਨੀਆ ਬਿਸ਼ਨੈਸ ਕੰਪਨੀ, (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਨਿਯਮ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜੇਕਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁੱਢਲੀ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਢਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਜਵਾਬ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ "ਨਹੀਂ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ,

(1) 1979 (2) ਐਲ.ਐਲ.ਜੇ. 194.

**ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਡੋਲੇ ਬਨਾਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
(ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.)**

ਦੋਵਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਬੌਝ ਮਜ਼ਦੂਰ 'ਤੇ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਤਹਿਤ

ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਬੋਝ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 19 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਜੀਆਰ ਮਜੀਠੀਆ ਜੇ.

ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਡੋਲੇ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ 'ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 9963.

19 ਦਸੰਬਰ, 1990

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਕਲਾ. 226— ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ - ਕੈਲੰਡਰ, ਭਾਗ II, 1986— ਆਰ. 10(j)(h) ਅਤੇ 13 read Ord ਦੇ ਨਾਲ 11-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕੇਂਦਰ 'ਤੇ ਸਪਾਟ ਚੈਕਿੰਗ-ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉੱਤਰ-ਪੱਤਰ ਵਿਸ਼ਾ-ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ-ਸਿਰਫ਼ ਰਾਏ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਉੱਤਰ-ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਨਕਲ ਕੀਤੀ- 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ. ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਇੰਮਤਿਹਾਨ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਪਾਈ ਗਈ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਨਕਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਉੱਤਰ ਪੱਤਰੀ ਤੋਂ ਨਕਲ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 10(h) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੱਤਰ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਉੱਤਰ ਪੱਤਰੀ ਤੋਂ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ